مېينې اور وانخلي
شعري ټولګه
Ketabton.com
ليکوالان:
ښاغلي محترم مولوي حقدار ملنګو صاحب
ښاغلي محترم حافظ خاکسار درو صاحب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غوږ ونيسه دکوم سرې اعلان دی
غږ به وشي ستا حقدارملنګ روان دی

جنازه به مې وتور لحد ته يوسي
ته به وايې ما ورپرېږدئ زما جانان دی

يوه ورځ به ارمان وکړې وخت به تېر وي
بيا به وايې اف ښځي زيات مې ارمان دی

تا مئين کړم، تا ايله کړم، او د بل سوې
خير دلبره دځوانۍ دي مست دوران دی

هغه وخت دي بيا ژړا ده بې قيمته
چې خبر شې ستا ملنګ خزان خزان دی

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري شمارمه ولاړ راته فلک دی
زړۀ مې درد کوي بې واره يې ټک ټک دی

پښتنانه دې انجلۍ يې بل ته ورکړه
دا په دار پوري را ځوړنده هلک دی

زه يـــم تـــږی د لالـــي ددوو خـــبـــرو
دادی مرمه خو يار بيا هم په زړۀ کلک دی

آئينې ته په ژړغونې غږ قائل سوم
دا زه نه يم، زما پر خپلې ځوانۍ شک دی

خپل خپلوان يې لټوي په نيمه شپه کې
ستاحقدارستا په کوڅو کې مدام ورک دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د بایللو ارمانونه کوي
ها پښتنه پېغله ویرونه کوي

اُف چې د بل سوه، د هغه باوجود
بس مسلسل راته زنګونه کوي

اوس مې یو بل ښکلی په دام کې اخلې
لکه زما تللی یار لوظونه کوي

ستا وحشتناکې تورې سترګې ګله
زما پر معصوم زړګي ظلمونه کوي

عجیبه وخت دی، ته دا ښکلي ګوره
اوس پر ملا حقدار نازونه کوي

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

واده دې وکړ او د مینې انتهاء دې وکړه
زه دې تنها کړم یاره بل رنګه خطاء دې وکړه

تا خو تر مرګه د یارۍ وعده راکړې وه خو
منزل کې پاته سوې او نیمه کې جفا دې وکړه

تا قتلولم خو د مرګ نیته مې نه وه پوره
چې زه دې ولیدم خاوند سره خندا دې وکړه

تا د پښتو بد رواجونه پر ځان ومنله
د پلار خبره دې منظوره کړه حیا دې وکړه

ما ویل خدایه ما تر مرګه د یار غیږ کې
پر یږده
خو تا ویل حقداره مړ شې دا دعا دې وکړه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيڅ ارمان مې پوره نه سو زندګۍ کې
ملګرتيا ده د ط ټکی غريبۍ کې

خپله ګرځي د ابليس تورو جامو کې
خو شکمن وي زما ښايسته مسلمانۍ کې

پس له مرګه به مجنون ته داسې وايم
ښه پوره يم زوربدلی عاشقۍ کې

زما او ستا د رسېدو فکرونه ګله
کله کله يې پوره کړم تنهائۍ کې

زه حقدار يې د کور شاته انتظار يم
زندګې او عاشقې ده فردبسۍ کې

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونتوب مې ستا دمينې برکت دی
لېونتوب مې دغمونو محبت دی

لېونتوب نه مې خبر يې او کنه يې
لېونتوب مې اوس جوړ سوی عبادت دی

لېونتوب مې ټول وجود محاصره کړ
لېونتوب مې ګل ځوانۍ باندې قيامت دی

لېونتوب له مئينتوبه پيدا کيږي
لېونتوب مې مئينتوب نه امانت دی

لېونتوب خو ستا مُلا زره زره کړ
لېونتوب خو له حقدار وړی طاقت دی

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتانه يې رانه جوړ کړ لېونی
نه مې هېر سو نه هېرېږي يو سړی

تا زده کړي دوعدو هېرول ښه
په وفا کې درنه مخته دي زموږ سپی

په مُلا او په دي نورو يې زموږ څه؟
موږ ترې غواړو خپل وطن لکه غمی

چې خبره دوطن خلاف کوي
بس له خدای نه مې هم غوښتي دی ګونګی

پرون مينه، نن غمجن، راتلونکي اف
نو مجبور يم انتخاب به کړم مرګی

ما کړه ګل غوندي ځواني په اور پسې
زه اوس هم يم ستا په سترګو کې ازغی؟

خير اوس هم نه دي پښېمانه ستا حقدار
وائي اوس هم درنه جاااار، درنه لوګی

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته چې ولاړې زندګي په دوې روپۍ سوه
ښکلي ډېر وو خو ځواني په دوې روپۍ سوه

چې پوره کال کې مو يو ديدن ونه سو
بس پر ېږده يه عاشقي په دوې روپۍ سوه

هغه پېغله دی په ياد ده او که نه ده؟
و بوډا تې ورکوي په دوې روپۍ سوه

زليخا چې پر يوسف (ع)سوله مئينه
دمصريانو پاچاهي په دوې روپۍ سوه

معجزې چې دموسی (ع) سوې را څرګندې
دفرعون ټوله خدائي په دوې روپۍ سوه

هر مئين دي ځانته يار پر کاغذ جوړ کړئ
مصور واي رسامي په دوې روپۍ سوه

ښا نو تا چې ځان ته بل ځوان انتخاب کړ
دحقدارملنګ خواري په دوې روپۍ سوه

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي وعدې دي نور يې مه ماتوه
ښه فيصلې دي نور يې مه ماتوه

هغه د حُسن پير ته ووايه چې
زړونه کعبې دي نور يې مه ماتوه

که دومره نر يې خپل اعمال دې سم کړه
آئينې ښې دي نور يې مه ماتوه

که ختموي نو ميخانه دې قلف کړي
دا خو پيالې دي نور يې مه ماتوه

ستا د حقدار نور اميدونه نشته
هيلې يې مړې دي نور يې مه ماتوه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ځـل بله فیصله کــوم لګیا یم
صرف د خلکو تماشه کوم لګیا یم

یو بل ښکلي دعوت کړی یمه عِشق ته
هر ماښام استخاره کوم لګیا یم

د محفل یاران مې ټول راته غوږ غوږ دي
د سپېڅلي عِشق قیصه کوم لګیا یم

هرې پېغلي ته حقوق د نکاح ورکړئ
پــښــتــنــو تــه دا نعــره کــوم لــګـیا یم

د حقدار په خبر یې زړونه دې مات شوي
خــو مئینو تــه ټــپــه کــوم لــګــیا یــم

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یارانو خپله مفلسي مې وژني
د غربت ډکه زندګي مې وژني

بې وفا نه وم، خو بدرنګه ومه
ځکه بالله عاشقي مې وژني

سپوږمۍ قربان دې سم خبرې وکړه
بیا نیمه شپه سوه تنهائي مې وژني

زه له هر ښکلي صدقه صدقه
مګر د ښکلو مغروري مې وژني

زه زړه منلي یار رټلی یمه
حقدار ملنګه بې وسي مې وژني

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګو ایښی ورته مخامخ یو ښار دی
زړهٔ د حُسن ښاریه کې خریدار دی

نفرتونو څخه ظلم پیدا کیږي
محبت د رحم دِله خلکو کار دی

بې تعلیمه ژوند په سپینه ورځ کې شپه وي
د تعلیم ژوندون په شپه کې سپین سهار دی

ښکلې ځان ساتې د عِشق له زندانه
صوفي ناست داسې کارونو ته عیار دی

فکر نه کوم چې دا حقدار دې روغ شي
یو ظالم ښکلې پرې کړی انفجار دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا سرِی بیخی غمجن دی، خو مړ نه دی
ستا په تنګ پر زکندن دی، خو مړ نه دی

خالق حُسنِ ظاهرې ورته بخشلی
تور یې زرۀ سپین یې بدن دی، خو مړ نه دی

شکر لبې، سیاه زلفې، ګل اندامې
ده ویلی دغه فن دی، خو مړ نه دی

ستا نامه یې لکه ذکر ثوابې کړ
هر سرِی اوس پرې شکمن دی، خو مړ نه دی

مؤمن خان د شیرینو په ارمان مړ سو
ستا حقدار ستا ارمانجن دی، خو مړ نه دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوې پېغلې ځوان خوبښ کړي، خو پېغور دی
زمونږ د بد رواج په مُهر يې مخ تور دی

ما خپل کډه د غروب طرف ته وړې
د اشنا د لمر خاته پر طرف کور دی

شايد بيا درخو وې ناز وربا ندې کړي
د ادم د رباب غږ دی او ښه شور دی

چې هر چا يوه زره مينه راکړې
دا احسان يې تر قيامته پر ما پور دی

حقدار خپل تر وسه دومره مينه کړې
هر ملګری يې نظر کې لکه ورور دی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژاړې او میده میده ګیلې کوې
خپل د ارمانونو جنازې کوې

دغه ډالرې قاضې دې خدای واخلې
څومره دروغجنې فیصلې کوي

جار پښتنې پیغلې محترمې دې
دا خو پنجابۍ بې ځایه شپې کوې

ذات د ښکلو دغسې جوړ سوی دی
هر وخت خپل مئین باندې نخرې کوي

ستا حقدار اوس دومره تنها سوی دی
ناست دی د خپل ځان سره ټپې کوي

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک مضمون د محبت له صحیفې یم
داسې شخص ددې بدرنګې زمانې یم

چې دوه زړونه بېلوي فاعل کافر دی
زه مفعول د یوې داسې حادثې یم

پیغلې هیلې یې بدې کې رانه ورکړې
جای قرار اوس د خاموشې هدیرې یم

غیبتونو ته اوزګار پښتانه ناست دي
خریدار د یوې ګونګې آئینې یم

ټول د حُسن قائلین حقدار را غوښتي
بیا سرمسته کاروان درومې ورپسې یم

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بې یاره بې رویباره ښه یم یاره
ته په ټولو ښاریو کې ژوند اباد کړه

زه به سپین زرګی په تورو خاورو مور کړم
ته د خلکو تورو زړو کې ژوند اباد کړه

زه به هر ارمان ته جوړه هدیره کړم
ته په جوړو هدیرو کې ژوند اباد کړه

زه به تاته آئینې را ټولومه
ته په حُسن او نخرو کې ژوند اباد کړه

زه به ستا موریدانو کې حساب یم
ته حقداره په دمو کې ژوند اباد کړه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا بې رحمې جدائۍ مې رنګ تک تور کړ
نه هندو يم نه نشه کوم لاليه

نيت مې کړی چې څلويشت کتابه چاپ کړم
ستا پر حُسن تبصره کوم لاليه

داسې نه ده چې تا بل ځوان انتخاب کړ
زه له خپل نصيب ګيله کوم لاليه

فکراً ستا د واده ورځ ده شر او شور دی
درته ناست يم تماشه کوم لاليه

د حقدار سترګو کې ډنډ اوښکې ولاړې
په محفل کې ستا کيسه کوم لاليه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته کوري ورته ژاړي لېونی
مات يې وليد ديو چا د لاس بنګړی

مابه دومره حفاظت د يار کولای
لکه لاس کې د ياقوتو سور غمی

ته په ټکنده غرمه کوې خوبونه
ستا ديدن ته انتظار دی يو سړی

مؤمن خان په څومره هيلو ورته راغلی
پر سينه د شيرينو ناست وو مرګی

که دې خوښه وي چې بيا ګودر اباد کړې
ستا حقدار به درته واخلمه منګی

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګه نه وې آئينې د خلکو
ملنګه څه وې ارادې د خلکو؟

ملنګه خپل ژوند ته دې فکر وکړۀ
ملنګه پربږده تماشې د خلکو

ملنګه مه پربږده نفرت وطن کې
ملنګه وکړۀ فيصلې د خلکو

ملنګه کيږي د بنده عبادت
ملنګه دادې عقيدې د خلکو

ملنګه دا حقدار دې م.ر حساب کړۀ
ملنګه اورم اوازې د خلکو

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکله زړۀ وکړمه، او ښکله محبت وکړمه؟
چاچې وژلی یم د هغه یار صفت وکړمه؟

لیلا پالل د پښتنو بد رواجونه هر وخت
ځان به منصور کړم، او مجنون ته به غیبت
وکړمه

بیا به په ټول عمر د مینې نظر نه ساتمه
داخل که جوړ سومه د ځان به حمایت وکړمه

دیدن قضاء شو نو رویبار ته مې هم ونه کتل
چې فرض قضاء شي، څه دپاره به سنت وکړمه؟

حقداره مینه مې سوه لنډه، لکه لمونځ د مَیَتْ
اشنا جدا شو زه یې کوران که مغفرت وکړمه

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې نشې ته زړګی شوی دی لړ بنګ لټوم
ودې بدرنګې زمانې ته تللی رنګ لټوم

ځکه په نیمه شپه کرځیږمه پر جګو غرونو
دیار دتورو زلفو مِثل ته لونګ لټوم

مولوي څه وایي فتوی څه ده او حکم څه دی؟
زه اوس هم کرځمه دتورو سترګو جنګ لټوم

دومره تنها یم چې خپل قبر ځانته خپله کیندم
یو وجود ځمکه یوه بېلچه او یو کولنګ لټوم

موږ ته فرق نه کوې هر څه چې وې بس شور دې
کوې
دمستو تورو، او یو څو بنګړیو شرنګ لټوم

هر ځل چې مینه وکړم سمدستې ناکامه راشم
دا ځل بریا راوړم دمینې بل فرهنګ لټوم

خدای خبر بیا په کومو خاورو کې بیده پاتې دی
څو ورځې کیږې لېونی حقدارملنګ لټوم

ملا حقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درقیبانو دا خبرې عجیب زور راکوي
ماته پر کړي محبت باندې پېغور راکوي

دحسدګرو خو دې رب ذوالجلال کور تباه کړي
زه یې دیدن ته ځم خو دوی پر لمن تور راکوي

اصلاً خو مړ یمه بې حسه یم دشور نه یمه
دا ستا راغلي مېلمانه غمونه شور راکوي

صاحبه زه دداسې خلکو سره ژوند تېروم
څوک مې زخمونه شیندې څوک راته ټکور راکوي

حقدار ملنګ نن په سلګیو راته داسې ویل
له رقیب غچ اخلم که څوک ژوندون په پور
راکوي

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر سر يې بيا دکوم جابره سرِي پښه پرته ده؟
هغه ياغي مسته څوانې ولې نشه پرته ده؟

راځه چې لاس په لاس روان شو سره ورک چې نه
شو
مزل لا پاتې دی په مخ کې لويه شپه پرته ده

مونږ دوختونو خلک نه کوو کم اصله عمل
صاحبه زما اعمال نامه درته چپه پرته ده

ها دپرون قاضې والله درته مجرم ثابت کړم
زما سره هره يوه کړنه نوشته پرته ده

نو زه مجبور شوم چې آئينه دزمانې واخلمه
چې ستا دسترګو آئينه عليحده پرته ده

پام چې قيصه دوحشتونو پکښې ياده نه کړې
شپونکيه ستا دشپېلۍ غږ ته خو رمه پرته ده

حقدارملنګه خو قيصې دمحبت کوو نن
د يار د ياد ډېوه ګۍ بله مې پر زړهٔ پرته ده

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا منمه هر یو ښکلی محترم دی
چې ظالم وي نو لائق دجهنم دی

له اولاده یې حقوق دنکاح سلب کړ
نه اولاد دی دحوا نه دادم دی

زه بې وسه نیمه شپه کې په ژړا سم
دزړگی په وینو سور مې هر قدم دی

زه حیران یم چې پر تا ځنگه مئین سوم ؟
زما پر حال باندی والله پکار ماتم دی

خود به ناست خفه خفه وي په محفل کې
له حقدار ملنگه تللی خپل صنم دی

ملا حقدارملنگوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندګۍ چې بې دلبره سوه پرېږده یه
ښه یاران چې بې باوره سوه پرېږده یه

دا منم چې پښتون راج پر مغل وکړ
پنجابیان چې معتبره سوه پرېږده یه

په پنځه زره کلن تاریخ نازیږو
پښتانه چې بې رهبره سوه پرېږده یه

دتکبیر نعره دجنګ میدان کې خوند کړي
دا نعره چې له ممبره سوه پرېږده یه

که سبا سبا کوي نو انتظار شه
وه حقداره چې منکره سوه پرېږده یه

ملاحقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېونی سوم لېوني راباندې ټول دي
څو جانداره پروني راباندې ټول دي

بې مطلبه یاران تورو خاورو ښکل کړل
دا ژوندي څو مطلبي راباندې ټول دي

زما کمان وو محترمه انسانان دي
وروسته پوه سومه چې سپي راباندی ټول دي

زما دسختې ورځې دغه کیفیت دی
خپلوان ورک دي ټول پردي راباندی ټول دي

ستا حقدار ملنګ به ولې ژړا نه کړم ؟
ستا غمونه ځي راځي راباندې ټول دي

ملاحقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم د یار په یوه غږ پسې رنځوره
لږ خو وغږېږه اې د یار انځوره

زموږ په چم کې حق ویل لویه ګناه ده
ظالمانو ستا ملګری کړم منصوره

پلار په زور یمه ورکړې نا خوښ ځوان ته
رواجو د پښتنو کړمه مجبوره

صرف د یو او بل وژلو کې جنت دی؟
خدای حاضر دی هره لار کې بې حضوره

زه حقدار به د شعور کتاب تدریس کړم
پښتانه دي بې قلمه بې شعوره

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وار خطا یمه خاموشه شبِستان ته
مشابه دی نړیدلې قبرستان ته

مسافر مرغه دبل وطنه راغلم
لږ مې پرېږده د خپل زلفو ګلستان ته

ستا د حُسن شرابي پیالو ته ناست یم
ساقي ور مې وړه د شوندو کفرستان ته

مرګوني لښکري ناستې په مورچل کې
څوک دې نه راځې زخمي افغانستان ته

درخو ناسته د ادم رباب ته غوږ ده
څوک به غوږ سي د حقدار وشعرستان ته

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې د ډېرو خلکو یاره سلامونه
د بایللې یار رویباره سلامونه

قوم بیده دی د قیام کتاب دې چاپ کړې
د پښتون قوم ستر سالاره سلامونه

غوارم مرسته د مئینو خلکو وکړم
د بنګړیو دوکانداره سلامونه

بخښه غوارم نیمه شپه وه ته بیده وې
زړه مې ډېر وو ناقراره سلامونه

بېګاه داسې د یوچا پیغام راغلی
له ما ورکه زما حقداره سلامونه

ملا حقدار ملنکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موړ يې د زړګي په رنځ اخته کړلو
دوي له انسانيته پر شا تللي دي

هر بدرنګه هر الزام منلی دی
ښکلي بدهمته پر شا تللي دي

ډيرو پکښې خپله زندګي ورکړه
ډير له محبته پر شا تللي دي

پاتې يې پر زړه باندې تور ټکی دی
ډير له عبادته پر شا تللي دي

چاچې د حقدار په حق جرګه کول
ټول له هغه نيته پر شا تللي دي

ملا حقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه سلامونه کلیوالي
را نیږدي نه کړې لاسونه کلیوالې

ستا په تنګ مې دغه دوې یاراني وکړې
موسیقي او غزلونه کلیوالې

د یاداشت په کتابچه کې مې لیکلي
ستا راکړي جوابونه کلیوالې

چې قاضي د قسمتونو سره بېل کړو
په درد نه خوري پیغامونه کلیوالې

ستا حقدار چې سپین کفن کې منظم شې
بیا ترې مه اخله عکسونه کلیوالې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه چې کوي نو ګوره خبر کوي
ستا ده نوم ذکر ستـــا بغېر کوي

ته خواوس هم کټ مټ هغه رنګه يې
کوم چې ده زهن پرپلو سېر کوي

عشقه زما خيالات دی چاته ورکړل
څوک چې ده زړه په کورګي پېرکوي

يوه زره دعا ده مور ده خولګي
تر آسمانو ده لاري طېر کوي

دتعيقبيت ورسته دی هم خاکساردرد
ده تګ راتګ انتظار دېر کوي

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسته راوړنه کی دی یار مړ دی
ستا محبت کی ستابیمار مړ دی

څنګه لاشـــک وکړمه ستا په جفا
ده زړه په کور کی اعتبار مړ دی

که راضي نه یې کړه دی حکم بدل
کډه سپرلي کړې بهار مړ دی

اوس دی سینګار ته زړه ورغوارې کنه
اوس خودی هغه طلبګار مړ دی

وعدې دروغ شوې قسمونه دروغ
یعنې ستا هر قول قرار مړ دی

ده خاکساردرد دژوند صفحه کی لیک وو
ده لفظو مرګ راغلی اظهار مړ دی

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې هم په عِشَقْ کې نقصان ولو
ځيرې مې له وخت څخه ګريوان ولو

ځان لکه ډېره جوړول مشکـــــل
ستا هجر وماته ډېر آسان ولو

زما په درد اودکه دې څه ترلاسه کړه
ووايه چې زړه دې پسې وران ولو

څه شک په دنيا دنيا هغه ده خو
رنګ دې دخيالونو دنګ آسمان ولو

سترګو ته دې سترګې ورنږدې کړلې
دادې په ژوندون کې لوی ارمان ولو

شوه له صداقته يې خوشبويې ختم
ستا خاکساردرد ستا پرپله روان ولو

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخرځل يې غاړه راکړه پرڅهره يې پريشاني وه
که کرداريې ولو ښکته خو له شکله انساني وه

بس سبب ده جداې يې وييئ نشو چف ولاړه
شايد خپل دکورني کړې ادا باندې راضي وه

حيران نه يمه په قول وقرار يې چې څې وکړل
څکه رسم دنيا جوړ له اول بې وفايي وه

اور اوبه که دوښمنان دی له ازله يوله بله
له هغې سره ملتيا هم زما لويه ناداني وه

که جداشوله هغه خوبياهم کوم يونقصان نه دي
که يوځاۍ واۍ خاکساردرده خو بياهم دنيافاني
وه

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۷)

دنن درد دسبا ورځي کاميابي ده
داخبره مي په زهن کی تابان شته

ما په خپل شکونو شک کړي دی ځکه
جوړونه دژوندون يې په بنيان شته

ده تاريخ بستر بدل ده تل لپاره
په وجود کی می له روح سره ايمان شته

سلګکۍ ده زکندن می شروع کيږي
ده يس ويو ته شپاړس حافظان شته

دعاوکړه موري لاس لپه کړه رب ته
دبچي دی يو کور بل په قبرستان شته

فاتحه يې پر خلـــورو مسجـــدونو
هرمسجد کی يې پنځه پنځه ياران شته

ده ډبرو به لتبون کی الماس بايلي
په نړي کی بعضي داسي ناپوهان شته

چانس ده هرچادروازې ته راځي خپله
خاکساردرده په ورتګ کی دی تاوان شته

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې ناترســــه زه دی پرې ښودم وچاته
رانه ورک شوې رانه لاړې کومې خواته

ده غضب ټال لاهو کړمه ستاکړنو
چی رخصت شوې ودې نه کتله شاته

اضطراب اوناخوبــۍ سره عادت شوم
ده ژوندون ده جوړښت ټولې قصې پاته

ارمانونه می ده ژوند دانه دانه شول
هرارمان می امیـــدوار ولو وتاته

حافظه کی می ځاۍ درکړو بې مطلبه
خاکساردرد وایم کم اصله وې له زاته

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

يم جل وهلئ دې دښتوکی می مرګئ ونه خوري
لکه مرغه بل خواته تلوکی می مرګئ ونه خوري

الزام ده قتل يې په سرباندي اوښتئ زما
ده زهرو غړپ په تيرېدو کی می مرګی ونه خوري

ده محبت قيصه خو نه مري مګر داخبره
ستاد کردار په ختمېدو کی می مرګي ونه خوري

کورته رسيږي زما په شان يوبل رنځوره سږي
واي لدې ښاره په وتو کی می مرګئ ونه خوري

زه خاکساردرد يم مسافر ده هغه ماتي کښتي
ده سمندر سختو څپو کي می مرګئ ونه خوري

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دکه اخته دشپې نیمۍ او سپوږمۍ
سخته صحنه دشپې نیمۍ اوسپوږمۍ

لاس ښوورونه او رخصت اخیستل
ده مرګ څپه دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

خبرې زده وې خو کولې یې نه
یوه کلمه دشپې نیمۍ اوسپوږمۍ

زما په هیلو باندې اور پورې کړو
کړې وعده دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

دیاد کوڅو کې ده حارس په شانې
کول ګزمه دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

وه خاکســــاردرد تې په کتو کی ویل
دعاکوه دشپې نیمۍ او سپوږمۍ

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

چی په کومه ورځ مې مړسو غریب زړه
رڼا ورکه په هرلورسوه توره شپه

اول څه پوه ومه زه په حال ده مرګ
اوس مې ولیدو په خپل خوارژوندانه

دا دکوم جرم سزا وله په عشق کی
رانه ورک یی کړو ده دوو سترګو کاته

اوس یې پیم ده زنځیرپه شان خبري
هریوبند کې شي لامده رانه باړه

هرصفت چی یې فراق دی خاکساردرده
ستابې کچه محبت کړو بیل هغه

ح خاکساردرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مئین سي، څوک دي خوښ سي، بیا جدا سي
زړهٔ تنګون سي، شپه اوږده سي، خوب تباه سي

خداي دی واخله،ژونده ژونده، په عذاب یم
ښه پوهېږم، یار د بل سو، خدای که را سي

زما قسمته څوانیمرګه چې یاااار نه وي
زه یې څه کړم که دا ټوله دنیا زما سي

اوس رویبار هم مغرور سوی راستي نه کړي
اوس چې هرڅو کاغذ ورکړم، بس پناه سي

نـــن یـــې وکـــړه ښـــه په نره دا خبـــره
حـــقدار زمـــا دی خـــو چـــې کله هم مُلا سي

مُلا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرم نرم به مې زړهٔ قرار ته راشي
زما بایللی یار که نن سهار ته راشي

زه به بیا هم په هغه مینه ور گورم
که د لسو بچو مور وي لار ته راشي

دي ملنگ د زندگۍ سامان ټول کړی
ناممکنه ده چې بیا به ښار ته راشي

خیر په ژوند که مې پوښتني ته رانه غله
پس له مرگه به مې خړ مزار ته راشي

که ژوندی وم او د تللي یار پکار شوم
اجازه ده چې بیا هم حقدار ته راشي

ملا حقدار ملنگوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته به په زړۀ غمجن له دومره ډېر خفګانه وای
کاش چې زه هم ستا غوندي بې درده بې جانانه وای

ستا پر محبت باندي ایمان نسته دوکه کوې
ما به ته هېر کړی وې که زه هم بې ایمانه وای

زما په میلیونونو انسانانو کې یو ته خوښ یې
ستا که چیرته خوښ وم نو به زما پر څنګ روانه وای

لاس په لاس روان یم د ارمان د جنازو سره
یو دیدن دي غوارم بیا که برخه د بل ځوانه وای

لمونځ به یې حتمي کولو زما په اوربدو سره
حقداره چې یو لفظ د ملا له خوږ اذانه وای

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رنګونو تماشه چې پر جهان شي
څوک خوشحال شي او څوک ژاړي په خفګان شي

وایه څه وکړمه څه ته ضرورت دی
چې یوښکلی را مئین شي او جانان شي

بې لتا مې د زړهٔ څړیکي نه رغیږي
که حاضر راته دا ټوله طبیبان شي

چې زمونږ پیغلې د ولور په نوم خرڅیږي
ښه نو څوان به څنګه ښاد شي او ودان شي؟

ددیدن په طمع درشې ستا تر کلي
ستا حقدار خو په سلګو سلګو روان شي

ملا حقدار ملنکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګه، ژوند جنون دی فلسفه ده
ملنګه، ژوند د هیلو هدیره ده

ملنګه ژوند مې مه پوښته چې څه دی
ملنګه ژوند د ستونځو خزانه ده

ملنګه ج.نک واره ماشومان وژنې
ملنګه خوره مور یې پښتنه ده

ملنګه خپل خپلوان مې ناکام غواړي
ملنګه دا بیا داسې زمانه ده

ملنګه رغول د زړونو زده کړه
ملنګه د حقدار دا توصیه ده

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دمطلب په یارانې مې سر خلاسیږې
دیارانو په دهوکې مې سر خلاسیږې

هر سبا یې انتظار کوم په مینه
ددروغو په وعدې مې سر خلاسیږې

ده هندوانو عقیده مې تائید نه کړه
وهر خدای ته په سجدې مې سر خلاسیږې

خلک وایې دپښتون نسل کشي ده
دملالې په ټپې مې سر خلا سیږې

دیارانو کړنې هره شیبه وینم
په خیرنې آئینې مې سر خلاسیږې

نن یې وېل چې دهوکه باز یاران کفار دي
دمفتې په مسئلې مې سر خلاسیږې

دحقدارملنک ریښتینې خلک خوښ دي
په بدرنګې زمانې مې سر خلاسیږې

ملا حقدارملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالقه: یو څه راکړه خالي لاس ځم له درباره
خالقه: یا مې واخله یا مې وروله تر یاره

خالقه: داده ښکلو زړونه ولې دومره کلک دي؟
خالقه: مورې خو هره ورځ ویلیږو لکه واوره

خالقه: یوې پېغلې پښتنې مې زړګی وړی
خالقه: ته خو راکړې د اویا 0حورو7 سرداره

خالقه: زه پښتون یم هم پښتو پالم هم مینه
خالقه: د لاهور د پیغلو نه یم هواداره

خالقه: ښکلي ټوله د پیسو لالچ نیولي
خالقه: دوي یې غواړي له غریب ملا حقداره

ملا حقدار ملنګوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

منکر نه یمه د ښکلو له مذهبه
فارغ سوی یمه د عِشَق له مکتبه

د رندانو میخانه کې مې مقام دی
ځان ساتمه له شهرت او له منسبه

چې د یو ملګري حال و بل ته وایې
خدایه واخلې دا دوه مخې مذبذبه

داسې نه ده چې نسب مې معلوم نه دی
مشرف یم دپښتون قوم له نسبه

ما حقدار دی انتخاب د زړهٔ بایللی
نه غمجن یم او نه ژاړم بې سببه

ملا حقدار ملنکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر وخت د مکتب د کینتبۍ زنګ پسې خفه یمه
ورک مې دی کتاب د قلم رنګ پسې خفه یمه

دلته د سندرو ابۍ مړه ده رباب هم کونډ دی
څنګه غزل ولیکم؟ آهنګ پسې خفه یمه

توري توري زلفې دې دچا لاس ته ورغلي دي
ناست لکه یتیم یمه ستا څنګ پسې خفه یمه

خدایه د ټوپک شپېلۍ دې ماته سي جن.ګ نه غوارم
بس خو د څلوورو سترګو جن.ګ پسې خفه یمه

خدای خبر چې بیا به کوم قا تل رانه م.ړ کړی وي
زه پخپل ملا حقدار ملنګ پسې خفه یمه

ملا حقدار ملنګوو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library